

РЕШЕНИЕ

№ 1064

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9713** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 -чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс/АПК/ във връзка с чл.259 ал.3 от ЗПУО.

Образувано е по жалба на В. А. С. като майка и законен представител на И. К. П. срещу Отказ изх. No7 / 15.09.2020г на Директора на 19 СУ „Е. П.“ [населено място] да издаде удостоверение за преместване на ученика и го предостави на директора на приемащото училище по см. на чл.108, ал.2 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование.

В жалбата и молба-уточнение от 28.10.2020г са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт. Твърди, че в случаите на чл.108, ал.2 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование, директорът действа при условията на обвързана компетентност и е длъжен да издаде исканото удостоверение и да го представи на директора на приемащото училище. Излага, че са спазени условията на чл.123 ал.1 от СК, тъй като другия родител е уведомен за заявлението за преместване, подадено от жалбоподателката до директора на 19 СУ. Съгласно утвърдено с влязло в сила съдебно решение споразумение, родителските права по отношение на детето били предоставени за съвместно упражняване на двамата родители, поради което и оспорения акт не можел да се основава само на отказа на бащата да съдейства за организиране образованието на детето. Моли да се отмени оспорения акт. Представя писмени бележки.Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Директорът на 19 СУ „Е. П., чрез процесуалния си

представител изразява становище за неоснователност на жалбата.Претендира разноски

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 4382 от 14.09.2020г подадено по електронен път В. А. С. е изразила желание да премести сина си И. К. П. от 19 СУ Е. П.. Към заявлението е приложила влязло в сила съдебно решение от 26.02.2019г по гр.д. № 63926/ 2018г на СРС с което е утвърдено постигнатото между нея и бащата на детето К. И. П. споразумение по чл.127 ал.1 от СК по силата но което родителските права по отношение малолетното дете И. К. П. са предоставени за съвместно упражняване от двамата родители, заповед за незабавна защита от 30.09.2019г, която има действие до приключването на гр.д. 54941/ 2019г на СРС със заповед за защита или отказа да се издаде такава, по силата но която бащата е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение майката и детето, да не ги доближава на разстояние по-малко от 100 м, забранява му се да доближава жилището което обитават на разстояние не по-малко от100 м, както и местоработата на майката и местата за социални контакти на двамата. Представено е и решението гр.д. 54941/ 2019г на СРС /невлязло в сила/ с което се отказва да се издаде заповед за защита с която по отношение бащата да бъдат взети мерките по чл. 5 от ЗЗДН.

По повод заявлението за преместване, Директорът на 19 СУ е уведомил бащата, който изрично с писмо вх № 3 от 15.09.2020г е изразил категорично несъгласие за преместване на детето И. К.П. от 19 СУ в друго училище.

Няма спор, а и от представените доказателства на л. 60, 61 и сл.от делото се установява, че ответникът- Директор на 19 СУ е бил уведомен от директора на 31 СУЧЕМ за подадено заявление за преместване на ученика И. К. П. и от него са изискани да бъдат изпратени в 31 СУЧЕМ удостоверение за преместване и копие от учебен план.

На 15.09.2020г Директорът на 19 СУ„Е. П.“ [населено място] издава оспорения Отказ изх. No7 да издаде удостоверение за преместване на ученика и го предостави на директора на приемащото училище по см. на чл.108, ал.2 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование.

В приложения по делото на осн. чл.15, ал.6 от ЗЗДт социален доклад е изразено становище, че няма данни за социална изолация на детето, налице е желание на майката за преместване на детето в друго училище с цел предоставяне на по-добро образование.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване /в законоустановения срок по чл. 140 АПК/ от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт. Обжалваното писмо, предвид съдържанието си съдът намира, че представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 259 ал. 3 от ЗПУО. В същото се съдържа властническо волеизявление - отказ за издаване на удостоверение от значение за упражняване на право.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение

чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното :

Редът и условията за преместване на учениците от I до XII клас от неспециализираните държавни, общински и частни училища са уредени в Глава пета от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование. Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – писмото е подписано от К. А., която е Директор на 19 СУ“Е. П.“ в процесния период. Компетентността на ответника произтича от чл.108 ал.2 от цитираната Наредба, според който до пет работни дни от получаване на информацията по т. 1 директорът на училището, в което се е обучавал ученикът, издава удостоверение за преместване и го предоставя на директора на приемащото училище заедно с копие на училищния учебен план и копие на личното образователно дело на ученика в първи и втори гимназиален етап.

Не се установи неспазване на установената от закона писмена форма. Отказът е мотивиран, съдържа фактически и правни основания за издаването му.

Процесният отказ е мотивиран с липсата на съгласие на бащата, детето И. К. П. да бъде преместено от 19 СУ в друго училище.

Няма спор, че жалбоподателката като майка и законен представител на детето И. е подала писмено заявление, съгласно чл. 12, ал. 2 ЗПУО до директора на приемащото училище -31 СУЧЕМ за преместването му от 19 СУ Е. П.. /чл.108 ал.1 т.1 от Наредбата/. Същата е подала и заявление до директора на 19 СУ с което го уведомява за желанието си да премести детето от повереното му училище. Директорът на 19 СУ, след като получава изричен отказ от бащата, издава процесното писмо което видно от смисловото му съдържание обективира отказ да издаде удостоверение за преместване на ученика и го предостави на директора на приемащото училище /31 СУЧЕМ/. Установи се също, че директорът на приемащото училище /31 СУЧЕМ /е предоставил на директора на 19 СУ информацията изискуема по чл.108, ал.1 т. 1 от Наредбата, но въпреки това последният не е издал удостоверение за преместване на ученика и не го е предоставил на директора на приемащото училище.

Основният спор се свежда до разрешаване на въпроса необходима предпоставка ли е за издаване на удостоверението по чл.108 ал.2 от Наредбата, съгласие и на двамата родители за преместване на детето от едно училище в друго. Според чл.108 ал.2 до пет работни дни от получаване на информацията по т. 1, / тоест че е подадено писмено заявление от родителите и/или ученика съгласно чл. 12, ал. 2 ЗПУО до директора на приемащото училище/, директорът на училището, в което се е обучавал ученикът, издава удостоверение за преместване и го предоставя на директора на приемащото училище заедно с копие на училищния учебен план и копие на личното образователно дело на ученика в първи и втори гимназиален етап.

Така формулирана, разпоредбата не поставя изискване за издаване на удостоверението , да е налице съгласие и на двамата родители. Никъде не е предвидено съгласието и на двамата родители като елемент от фактическия състав по издаване удостоверението за преместване на ученика и предоставянето му на директора на приемащото го училище. Единственото условие е получаване на информацията за подадено заявление по чл.12 ал.2 от ЗПУО от директора на приемащото го училище, каквото безспорно е налице.

Безспорно, задължение на родителите е да имат комуникация помежду си за

постигане на единна позиция по въпроси, свързани с образованието на детето им. Недопустимо е обаче, директорът на 19 СУ да си вменява контролни функции за това дали е постигнат консенсус между родителите по отношение избора на училище на детето. Да се следи дали е налице съгласие и на двамата родители за преместване на детето в друго училище е задължение на директора на приемащото училище, по арг. от чл.108 ал.1 т.1 от Наредбата във връзка с чл.12 ал.2 от ЗПУО, според които учениците се преместват при подадено писмено заявление от родителите и/или ученика съгласно чл. 12, ал. 2 ЗПУО до директора на приемащото училище; чл.12 ал.2 вр. с ал.1 от ЗПУО изборът за училище за малолетните се извършва вместо тях и от тяхно име от техните родители. Ученикът се записва със заповед на директора на приемащото училище, ако са изпълнени изискванията на Наредбата, която по арг. от чл.259 ал.3 от ЗПУО подлежи на контрол по реда на АПК. Следователно, по см. на посочените разпоредби, на директора на приемащото училище се вменява задължение да следи дали заявлението по чл.12 ал.2 от ЗПУО адресирано до него, изхожда и от двамата родители, тоест да изисква и от двамата родители писмено съгласие за записване на ученика в училището, от което следва и че родителите са постигнали съгласие. В цитираните разпоредби е заложено нормативно изискване и двамата родители да подадат заявление за преместване, респ. и двамата родители да направят избор от името на малолетното си дете в кое училище да учи то. Установено е нормативно изискване и двамата родители да подадат заявлението по чл.12 ал.2 от ЗПУО до директора на приемащото училище. Не е в правомощията на директора на 19 СУ да преценява наличието на посоченото изискване, като последното е относимо евентуално към предоставените функции по Наредбата на директора на приемащото училище.

Към датата на депозиране на заявлението за преместване, въз основа на утвърденото с влязло в сила съдено решение споразумение по чл.127 ал.1 от СК, упражняването на родителските права относно детето И. е предоставено за съвместно упражняване и от двамата родители, тоест всеки един от тях ги упражнява в пълен обем и е пълноправен носител на родителски функции. По арг. от чл. 123. ал.1 изр. първо и ал.2 изр. първо от СК родителските права и задължения се упражняват в интерес на детето от двамата родители заедно и поотделно. Упражняването на родителските права и задължения се извършва по общо съгласие на родителите. В случая данните по делото безспорно сочат на възникнал спор между родителите по повод училището в което да учи детето. В тези случаи и с цел преодоляване на възникналото разногласие по отделни въпроси, свързани с упражняването на родителските права, в чл. 123 ал.2 изр.второ от СК е предвидена възможност родителите да могат да се обърнат към медиатор или да предявят иск пред районния съд по настоящия адрес на детето, който решава спора след изслушване на родителите, а при необходимост - и на детето. В случая директорът на 19 СУ се е натоварил с неприсъщи задължения, а именно да следи дали е постигнато общо съгласие на родителите за това в кое училище да бъде записано детето им. По изложените по-горе мотиви , такива задължения по отношение на ответника не са нормативно установени. Спорът, породен от разногласието на родителите , кое училище да посещава детето не е предмет на разрешаване в настоящето съдебно административно производство.

Както се посочи, съдът следи единствено изпълнени ли са условията на чл.108 ал.1 и ал.2 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на

дейностите в училищното образование, да се издаде исканото удостоверение и да се представи на директора на приемащото училище. При условие, че директорът на 19 СУ е получил от директора на приемащото училище в случая 31 СУЧЕМ, информацията за подадено заявление по чл.12 ал.2 от ЗПУО, в срок до пет работни дни от получаване на информацията директорът на училището, в което се е обучавал ученикът е длъжен да издаде удостоверение за преместване и да го предостави на директора на приемащото училище. Това е единственото условие за издаване на удостоверението, като ирелевантни са всякакви други съображения. Издаването на удостоверението и предоставянето му на директора на приемащото училище е фактически обосновано от гледна точка наличието на материалноправните предпоставки по чл. 108 ал.1 т.1 и т.2 от Наредбата № 10/ 2016г, като в този случай органът действа при условия на обвързана компетентност, тоест щом са налице условия по цитираните разпоредби то следва да бъде издадено и предоставено. Ето защо, несъгласието на бащата адресирано до директора на 19 СУ да бъде преместено детето в друго училище е ирелевантно за издаване процесното удостоверение и обратно, издаването на удостоверението за преместване от директора на 19 СУ и предоставянето му на директора на приемащото училище не е обусловено по никакъв начин от съгласието на бащата.

По така изложените правни аргументи и при съобразяване чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за материална незаконосъобразност на оспорения отказ, същият следва да се отмени и преписката да се върне на задължения субект за произнасяне съгласно мотивите изложени по -горе.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер общо на 610 лева – в т.ч. 10 лева – заплатена държавна такса и 600 лева – заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 29.09.2020г. С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 3 и ал. 4 АПК, на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ изх. N 7 / 15.09.2020г на Директора на 19 СУ „Е. П.“ [населено място] да издаде удостоверение за преместване на ученика и го предостави на директора на приемащото училище по см. на чл.108, ал.2 от Наредба № 10 от 1 септември 2016 г. за организация на дейностите в училищното образование.

ИЗПРАЩА административната преписка на Директора на 19 СУ „Е. П.“ [населено място] за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивната част на решението в 7 дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА 19 СУ „Е. П.“ [населено място] да заплати на В. А. С. сумата от 610 лева разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: